हा तातेतिक्रन्दितमाकर्ण्य विषण्णस्तस्यान्विष्यन् सर्गः ९
वेतसगूढं प्रभवं सः। शल्यप्रोतं वीक्ष्य सकुम्भं मुनि
पुत्रं तापादन्तः शल्य इवासीत् क्षितिपोपि ॥ ७६ ॥
तेनावतीर्य्य तुरगात् प्रथितान्वयेन पृष्टान्वयः
सजलकुम्भनिषण्णदेहः। तस्मै द्विजेतरतपस्विसुतः
खलङ्गिरात्मानमचरपदैः कथयाम्बभूव ॥ ७७ ॥

हातातेति। क्षितिपः राजापि हा पीडायां तातपितरिति क्रन्दितं शब्दं निशम्य तस्य शब्दस्य वेतसैस्तरुभेदैर्गूढं गुप्तं प्रभवद्धारणमन्विष्यन् मार्गयन् सन् शल्येन वाणाग्रेण प्रोतं स्यूतं सह कुम्भेन वर्त्तमानं मुनेः पुत्रं वीक्ष्य तापादन्तर्मध्ये शल्य यस्य स इव आसीत् ॥७६॥ तेनेति। स द्विजेभ्यो ब्राह्मणक्षत्रियवैश्येभ्य इतरोभिन्नस्तपस्विनः सुतोवैश्यात्शूद्रायांजातः करणजातिस्तस्मैदशरथायखलङ्गिरशक्त्या अर्द्धोच्चारितैरक्षराणां वर्णानां पदैरात्मानं स्वंकथयाम्बभूव किं० सः प्रथितः प्रसिद्धोऽन्वयो वंशो यस्य तेनराज्ञा तुरगादश्वादवतीर्य्यावरुह्य पृष्टो न्वयो वंशो यस्य सः पुं किं० सः जलस्य कुम्भे घटे निषण्णः पतितो देहो यस्य सः ॥ ७७ ॥